

Realisationen af de fallite Eiendomme. Det er rigtignok ubestemmeligt, hvad det kan blive, men det kan gjerne have betænkelige Følger, og det er derfor ikke saa sikke Pantet. Det er af den Grund, de andre Foreninger ikke ville have med dem at gjøre. Den anden Betænelighed, jeg har ved Loven, er den solidariske Forpligtelse. Vi skulle jo have Statsgaranti for at sikre Kreditorerne, men hvad Sikkerhed have saa Interessenterne? De have ingen Sikkerhed ved Statsgarantien, men det viser, at der er Betænelighed ved disse Pantet, ellers behøvede vi ingen Statsgaranti. Interessenterne ere jo ikke sikrede; naar en Del af Panterne skal realiseres med Understud, kommer det til at gaa ud over Interessenterne. Det er en af de Betæneligheder, jeg har ved Loven, at dette vil gribe for vidt om sig, saaledes som Loven nu er affattet. Man kunde jo nok sige: Ja, naar der ikke laanes mere ud end indtil Halvdelen af Taxationssummen, maa der være tilstrækkeligt Pant, men det er i Virkeligheden ikke Tilfældet ved den Slags Eiendomme. Lad os blot gjøre et Tankeexperiment og se, hvorledes det i Virkeligheden stiller sig med den Slags Eiendomme. Tæge vi f. Ex. et jordløst Hus, saa vil jo Cieren, naar det skal tageses, sørge for, at det ser godt ud og er godt pudset op. Naar det nu bliver tageret til 3—400 Kr., og Cieren faaer et Laan af c. en Krediedel, saa faaer han henved 150 Kr. Naar nu nogle Aar ere gaaede, og Huset er forfaldent, og Pantet skal realiseres, saa vil Omkostningerne jo, efter hvad vi have hørt det ærede Medlem oplyse, opsluge et Par Hundrede Kroner, maaske Mere, end Huset er værd, saa at der slet ikke bliver Noget til Godtgjørelse for den Kapital (Afbrydelse af Th. Nielsen). . . ja, et saadan jordløst Hus kan godt undergaa store Forandringer i Værdi i nogle saa Aar, og det Samme kan ogsaa være Tilfældet med Huse med Jord. Det er jo nu Tilfældet, at der opstaaer hele Kolonier ude paa Feden, der er mange saadanne Huse, endog hele Byer, paa hidtil uopdyrket Jord (Afbrydelse af Th. Nielsen). Ja, det kan gjerne være, at det ærede Medlem tager fejl dert. Der kan ved den Slags Eiendomme være en driftig Mand i Begyndelsen, saa at der kan blive god Avl i de første Aar, men Enhver, der har havt med Opdyrkning at gjøre, veed, at, naar den første Rotation er gaaet igjennem, svinder Produktionsvevnen af saadanne Eiendomme (Afbrydelse af Th. Nielsen). Ja, det er dog i Reglen Tilfældet (Afbrydelse af Th. Nielsen) ja, det bruges paa mange Steder at brænde af, men vi skulle tage Forholdene, som de i Virkeligheden ere. Naar en saadan Eiendom forfalder, og Cieren ikke har Cone til at anskaffe kunstig Gjødning eller i det Hele at vedligeholde Avlingen og skaffe det, der behøves til Jordens fremtidige

Drift, saa kan en saadan Eiendom, naar den skal sælges, falde ned til en lille Verdi, ja endog under det, som den er tageret til. Naar dertil komme Realisationsomkostninger, kan der undertiden kun blive Lidet til Kreditkassen for dens Tilgodehavende. Det er de Betæneligheder, jeg har ved den Slags Eiendomme, og det er ogsaa erkjendt af de hidtilværende Kreditforeninger, at der er stor Fare ved dem. Derfor tror jeg, at man skal gaa en noget anden Vej end den, Lovforslaget viser os. Men naar jeg skal til at anvise denne nye Vej, stiller Sagen sig rigtignok noget betænkelig for mig, thi de, der have omtalt den Vej, som jeg tænker, man bør gaa, og have fraraadet den, have vundet stærk Tilslutning, og det vil derfor ikke være let for mig at faae Tilslutning, naar jeg anviser den Vej, som der saaledes er Stemning imod. Men det er min Mening, at denne Vej er den eneste rigtige at gaa, dersom disse Foreninger skulle faae en god Fremtid. Det er en Samfundsopgave af saa stor Betydning, at jeg tror, Staten og Kommunen bør komme hinanden tilhjælp. De bør virkelig gaa Haand i Haand. Dersom de ikke kunne det, ville Administrationsomkostningerne, som allerede omtalt, blive saa store, at de ville opluge Kapitalen, og det Hele blive saa befoxliget og saa utilstrækkeligt, at der kan opstaae de af mig nævnte Misligheder ved mange af Panterne. Det kan gaa meget lettere, naar Kommunen bliver noget interesseret i denne Sag. Jeg vil nu tillade mig i Korthed at fremstille, hvorledes jeg har tænkt mig, at Sagen kan gennemføres uden stor Uleilighed og Gens for Kommunerne. Naar en saadan Eiendomsbesidder ønsker at faae et Laan i Kreditforeningen, henvender han sig til den, og den sørger da for, at Papirerne og Alt kommer i Orden. Naar saa det er gjort, sender Kreditforeningen Papirerne til Sogneraadet med Anmodning om, at det vil lade foretage Taxation af Eiendommen, og naar det er sket, sender Sogneraadet Papirerne tilligemed Taxationsforretningen tilbage til Kreditforeningen med dets Erklæring over Sagen, og naar Kreditforeningen har modtaget den, giver den det Laan, som den finder passende. Derved er den Sag i Orden, men saa har Sogneraadet senere hvert Aar at indgive en Beretning til Kreditforeningen om, hvordan de Pantet, der ligge i den paagjældende Kommune, ere holdte vedlige. Saalænge det gaar paa denne Maade, er der Ingen, der klager, og vedkommende Laan-giver faar sine Afdrag, men dersom Sogneraadet finder, at Pantet forfalder, inden Afdragene ere betalte til Kreditforeningen, kan Laanet opsiges, og saa kan Sogneraadet meget let sørge for, at der ikke kommer store Realisationsomkostninger til at paabyrdes Pantet, idet det som Regel aldrig vil være farligt for Kommunalbestyrelsen eller Sogneraadet at overtage den Slags Pantet, idet